

[I] **HALACHIC ISSUES WITH AUTOPSIES**

A] Honour of the Dead

דברים פרק כא:כב-כג

[1]

<p>When a man is condemned to death and you wish to hang him on a tree – do not hang his carcass but bury him on that day – for a hanged (person) is as a curse of G-d; and you should not defile your land which G-d has given you</p>	<p>וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלקים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה:</p>
--	---

שולחן ערוך יו"ד שמטא:

[2]

<p>A dead person – whether Jew or Gentile – one is forbidden to benefit even from their shrouds.</p>	<p>מת בין עובד כוכבים בין ישראל תכריכו אסורים בהנאה.</p>
--	---

שו"ת נודע ביהודה (תנינא - יו"ד ר"י)

[3]

<p>עוד הביא ראייה מסוגיא דחולין דף י"א ע"ב וכ"ת משום איבוד נשמה דהאי נינווליה כו' הרי דלהציל הרוצח היה מותר לנוול ההרוג וכ"ת דשם ודאי הצלה הוא וכאן ספק הוא שירפאו הרופאים פעם אחרת ע"י כך שם ג"כ ספק הוא שמא ימצא טריפה ועוד דגם ספק פיקוח נפש דוחה כל איסורין שבתורה חוץ מתלת. ואמנם כ"ז ביש ספק סכנת נפשות לפנינו כגון חולה או נפילת גל וכן במס' חולין שם גבי רוצח הפיקוח נפש לפנינו מקרי זה ספק פקוח נפש דאל"כ התרת כל מלאכות שבת שמא יצטרך לחולה.</p>
--

שו"ת בנין ציון סימן קע

[4]

<p>נשאלתי – חולה אחד נחלה בחולי נפלא ועסקו הרופאים ברפואתו ללא הועיל כי מת בחליו ויש שם עוד חולה שנחלה בחולי כזה ורצו הרופאים לפתוח את המת לראות ענין החולי למען מצוא תרופה לאשר עוד בחיים אם מותר לעשות כן לנוול המת או לא ? תשובה – שאלה קרובה לנדון זה כתובה בשו"ת נודע ביהודה רק דשם ה' הענין שלא ה' שם חולה כזה אלא שרצו הרופאים לנוול את המת ולפתחו למען ידעו למצוא תרופה אם יבא חולה כזה לידם....</p>

B] Theft

שולחן ערוך חו"מ (שנט:ד)

[1]

<p>Even if a person is in danger to his life and has to steal to save himself, he may only take it with intent to pay back.</p>	<p>אפילו הוא בסכנת מות וצריך לגזול את חבירו כדי להציל נפשו צריך שלא יקחנו אלא על דעת לשלם</p>
--	--

שו"ת בנין ציון סימן קע

[2]

<p>...רק דעדיין יש לדון בזה שהרי דעת רש"י ע"פ גמרא דב"ק (דף ס') דאמרינן שם שאסור להציל עצמו בממון חבירו שאסור לאדם לגזול ממון חבירו למען הציל עצמו ממיתה ולשיטת התוספי' והרא"ש לא אסור רק אם מציל עצמו ע"מ שלא ישלם לבסוף וודאי לא שייך מחילה רק לענין בזיון דאסיק המת אדעת' בחייו מה שאין כן בנדון שלפנינו. ועוד דבשלמא לענין הצלת עצמו בממון חבירו יש סברא דמותר כיון דהנגזל בעצמו חייב להציל חבירו בממונו משום לא תעמוד על דם רעך לכן מותר להציל עצמו בממונו דלא מידי גזלו כיון דהוא בעצמו ה' חייב בזה אבל בנדון השאלה דלא שייך לומר כן דאין על המת מוטל להציל את החי דכיון שאדם מת נעשה חפשי מן המצות.</p>
--

[II]

HALACHIC DEFINITION OF DEATH

A] Respiration or Cardiac activity?

מסכת יומא דף פה.

[1

<p>If a landfall collapsed on someone – we must excavate (to save him) even on Shabbat. The Rabbis taught: Till where do we check (for signs of life)? Until his nostrils. Others say-until his heart. Said Rav Poppa: the argument is only where (we excavate) from down upwards, but if (we excavate) from the (victim’s) top downwards, once we have checked his nostrils we do not need to check further. As it says: “All who have the breathe of life in their nose.”</p>	<p>נפל מפולת על האדם – מפקחין עליו את הגל אפילו בשבת תנו רבנן: עד היכן הוא בודק? עד חוטמו ויש אומרים עד לבו אמר רב פפא מחלוקת ממטה למעלה אבל ממעלה למטה כיון דבדק ליה עד חוטמו שוב אינו צריך דכתיב “כל אשר נשמת רוח חיים באפיו”</p>
<p>Rashi: Until his nose – as sometimes life can not be discerned in his heart but only in his nose. If he appears dead, and his limbs are not moving – where do we excavate to discern the truth? Until his nostrils.</p>	<p>רש"י: עד חוטמו דזימנין דאין חיות ניכר בלבו, וניכר בחוטמו אם דומה למת שאינו מזיז איבריו, עד היכן הוא מפקח לדעת האמת? עד חוטמו:</p>

שולחן ערוך או"ח שכט"ד

[2

<p>Even if he was found wounded, such that he cannot survive even briefly, we must excavate him and check (for signs of life) until his nostril. If nothing was detected in his nostril, then he is certainly dead – whether we first reached his head or his feet.</p>	<p>אפי' מצאוהו מרוצץ, שאינו יכול לחיות אלא לפי שעה, מפקחין ובודקים עד חוטמו אם לא הרגישו בחוטמו חיות, אז ודאי מת לא שנא פגענו בראשו תחלה לא שנא פגענו ברגליו תחלה</p>
--	---

שו"ת חתם סופר (ב:שלח)

[3

<p>However anyone who is 1) (totally) immobile like stone, and 2) has no heart beat if 3) subsequently he stops breathing we should rely on our holy Torah that determines that he is dead.</p>	<p>אבל כל 1) שמוטל כאבן דומם 2) אין בו שום דפיקה ואם אח"כ 3) בטל הנשימה אין לנו אלא דברי תורתנו הקדושה שהוא מת</p>
--	---

שולחן ערוך או"ח של:ה

[4

<p>A woman in childbirth who dies, one may bring a surgeon’s scalpel even on Shabbat via a public thoroughfare and operate to remove the child – in case the foetus has survived. (Remo’s) note: That which we do not act in this way – even during the week – is because we are not sufficiently expert in exactly (determining) the mother’s (point of) death to the degree that the child could survive.</p>	<p>היושבת על המשבר ומתה מביאין סכין בשבת אפי' דרך רשות הרבים וקורעים בטנה ומוציאין הולד שמא ימצא חי. הג"ה: ומה שאין נוהגין עכשיו כן אפילו בחול משום דאין בקיאין במיתת האם בקרוב כל כך שאפשר לולד לחיות</p>
--	---

B] Brain?

משנה מסכת אהלות א:ו

[1

<p>A person does not cause impurity (<i>Tuma'ah</i>) until he expires. Even if he is severely cut up or in death throes he can “attach” or exempt for Levirate marriage (<i>Yibbum</i>), and “feed” and forbid <i>Terumah</i>. Similarly an animal does not cause impurity (<i>Tuma'ah</i>) until they expire. If their head was severed even though they are still twitching (post death muscle movement), they are impure, as, for example, the tail of a lizard which twitches.</p>	<p>אדם אינו מטמא עד שתצא נפשו. ואפלו מגיד (=מחותך) ואפלו גוסס זוקק ליבוס ופוסר מן היבוס מאכיל בתרומה ופוסל בתרומה. וכן בהמה וחייה אינן מטמאין עד שתצא נפשם. התזו ראשיהם אף על פי שמפרכסין טמאין כגון זנב של הלטאה שהיא מפרכסת:</p>
---	---

C] Conclusions (?)**שו"ת אגרות משה יו"ד (ג:קלב)****[1]**

<p>מע"כ חתני הנכבד והאהוב לנו כש"ת הרה"ג מוהר"ר משה דוד טענדלער שליט"א . [a] הנה בדבר ידיעת מיתת האדם מפורש בגמ' יומא דף פ"ה ע"א בנפל מפולת על האדם שמפקחין את הגל אפילו בשבת ובודקין עד חוטמו</p>
<p>[b] ובש"ע: שאף אם הנשימה קלה מאד נמי הוא בדין חי - שרואין זה ע"י נוצה. אבל צריך שיבדקו בזה איזה פעמים - כדבארתי באגרות משה ח"י בבאור דברי הרמב"ם שכתב "ישהא מעט שמא נתעלף" - שהוא זמן דאי אפשר לחיות בלא נשימה, והוא דוקא כשהסתכלו כל זמן זה בלא היסח הדעת אף לרגע קטן וראו שלא נשם כל העת.</p>
<p>[c] זהו בסתם חולים שנקרב מצבם למיתה ולא הוצרכו למכונה שיעזרם לנשום, אבל איכא חולים גדולים שלא יכלו לנשום והניחו הרופאים בפניהם מכונה [= artificial respiration] שנושם ע"י זה, שע"י המכונה הא שייך שינשום אף שהוא כבר מת דנשימה כזו הא לא מחשיבו כחי הנה אם לא ניכר בו בענינים אחרים ענין חיות שנראה כלא מרגיש בכלום אף לא בדקירת מחט וכהא שקורין קאמא [= coma] כל זמן שהמכונה עובדת עבודתה אסור ליטול מפיו דשמא הוא חי ויהרגוהו בזה, אבל כשפסקה מלעבוד שנחסר העקסימנטן [=oxygen] שהיה שם לא יחזירו לפיו עוד הפעם עד עבור זמן קצר כרבע שעה, שאם אינו חי כבר יפסיק מלנשום וידעו שהוא מת, ואם יחיה היינו שיראו שהוא נושם גם בלא המכונה אך בקושי ובהפסקים יחזירו המכונה עוד הפעם לפיו מיד וכה יעשו הרבה פעמים עד שיוטב מצבו או שיראו שאינו נושם בעצמו כלל שהוא מת .</p>
<p>[d] אבל זהו באינשי שנחלו בידי שמים באיזו מחלה שהיא אבל באלו שהוכו בתאונת דרכים [= car accident] וע"י נפילה מחלונות וכדומה שאירע שע"י התכווצות העצבים באיזה מקומות הסמוכים להריאה ולכלי הנשימה אינם יכולין לנשום וכשיעבור איזה זמן שינשמו אף רק ע"י המכונה יתפשטו מקומות הנכוצים ויתחילו לנשום בעצמם שאלו אף שאין יכולין לנשום בעצמן וגם לא ניכרין בהם עניני חיות אחרים אפשר שאינם עדיין מתים, וכיון שאתה אומר שעתה איכא נסיון שרופאים גדולים יכולין לברר ע"י זריקת איזו לחלוחית בהגוף ע"י הגידים לידע שנפסק הקשר שיש להמוח עם כל הגוף שאם לא יבא זה להמוח הוא ברור שאין להמוח שוב שום שייכות להגוף וגם שכבר נרקב המוח לגמרי והוי כהותו הראש בכח, שא"כ יש לנו להחמיר באלו שאף שאינו מרגיש כבר בכלום אף לא ע"י דקירת מחט ואף שאינו נושם כלל בלא המכונה שלא יחליטו שהוא מת עד שיעשו בדיקה זו שאם יראו שיש קשר להמוח עם הגוף אף שאינו נושם יתנו המכונה בפיו אף זמן גדול, ורק כשיראו ע"י הבדיקה שאין קשר להמוח עם הגוף יחליטו ע"י זה שאינו נושם למת. (וגם דבאלו שלקחו מיני סם [= drugs] וכגון הרבה כדורי שינה שעד שיצא הסם מהגוף אינם יכולין לנשום, שלכן יש להצריך שהמכונה תהיה בפיו זמן ארוך עד שיהיה ברור שכבר אין הסם בגוף שיכולין הרופאים לבדוק זה בטפת דם שיוציאו ממנו, ואז יוכלו שלא להחזיר את המכונה לפיו עוד הפעם ויראו שאם אינו נושם כלל הוא מת ואם נושם אף רק בקושי הוא חי ויחזירו המכונה לפיו עוד הפעם)</p>

[III] "TO OPT OUT OR NOT TO OPT OUT, THAT IS THE QUESTION"**1] A CODE OF PRACTICE FOR THE DIAGNOSIS AND CONFIRMATION OF DEATH (Academy of Medical Royal Colleges, 2008)**

Death entails the irreversible loss of those essential characteristics which are necessary to the existence of a living human person and, thus, the definition of death should be regarded as the irreversible loss of the capacity for consciousness, combined with irreversible loss of the capacity to breathe. This may be secondary to a wide range of underlying problems in the body, for example, cardiac arrest.

... Three things should be noted in this regard:

First, the irreversible loss of the capacity for consciousness does not by itself entail individual death. Patients in the vegetative state (VS) have also lost this capacity (see section 6.9). The difference between them and patients who are declared dead by virtue of irreversible cessation of brain-stem function is that the latter cannot continue to breathe unaided without respiratory support, along with other life-sustaining biological interventions. This also means that even if the body of the deceased remains on respiratory support, the loss of integrated biological function will inevitably lead to deterioration and organ necrosis within a short time.

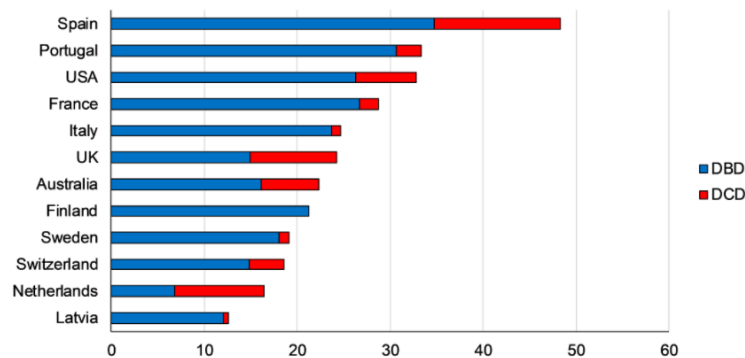
Second, the diagnosis of death because of cessation of brain-stem function does not entail the cessation of all neurological activity in the brain. What does follow from such a diagnosis is that none of these potential activities indicates any form of consciousness associated with human life, particularly the ability to feel, to be aware of, or to do, anything. Where such residual activity exists, it will not do so for long due to the rapid breakdown of other bodily functions....

In short, while there are some ways in which parts of the body may continue to show signs of biological activity after a diagnosis of irreversible cessation of brain-stem function, these have no moral relevance to the declaration of death for the purpose of the immediate withdrawal of all forms of supportive therapy. It is for this reason that patients with such activity can no longer benefit from supportive treatment and legal certification of their death is appropriate.

2] <https://www.odt.nhs.uk/deceased-donation/best-practice-guidance/donation-after-circulatory-death/>

Controlled DCD takes place after death which follows the planned withdrawal of life-sustaining treatments that have been considered to be of no overall benefit to a critically ill patient on ICU or in the Emergency Department.

Figure 1. Relative contributions of donation after brain death (DBD) and donation after circulatory death (DCD) to deceased donation in various countries around the world, as measured by donors per million population (pmp) in 2018. Source: Council of Europe – Transplant Newsletter

The relatively high potential for controlled DCD in the UK is likely to be a reflection of the number of deaths in intensive care that follow a decision to limit or withdraw life-sustaining treatments that are considered to be of no overall benefit to a critically ill patient

The success of the UK DCD programme can be attributed to the resolution of the apparent legal, ethical and professional obstacles to this model of donation. The underpinning principle of the programme is that donation can on many occasions be legitimately be viewed as part of the care that a person might wish to receive at the end of their lives.

[3] <https://www.organdonation.nhs.uk/helping-you-to-decide/your-faith-and-beliefs/judaism/>

I agree to my organs and/or tissue being donated after my death and understand that:

.... My family is entitled to request advice and support from a Rabbi at any stage of the organ donation discussions and process.

In the case of my imminent or confirmed death, my family will be consulted about my decision regarding organ donation. The specialist nurses will support my family in contacting a Rabbi if they wish to consult with them and/ or if they wish for a Rabbi to speak to those involved in the donation process.

If my family want a Rabbi to be present with them during the discussions regarding organ donation or at any point of the donation process, including any investigations or procedures which will be performed on my body to support donation, and to receive any relevant information, the specialist nurses will liaise with hospital colleagues to seek support for this happening.

... If my family (and Rabbi, if present) are assured that my organs or tissue can be donated in a manner compliant with my Jewish faith, then donation can proceed.